

به مناسبت سالگرد جنبش دانشجویی ۱۸ تیر ۱۳۷۸

در اعتراضات دموکراتیک جنبش دانش جوئی دانش گاههای ایران علیه نظام جمهوری اسلامی، جنبش ۱۸ تیر ۱۳۷۸ این مزیت را داشت که نه تنها نشان داد به هنگام احساس خطر جناحهای تمامیت خواه و "اصلاح طلب" حاکم متحداً به سرکوب جنبشهای دموکراتیک می پردازند که شعار "آزادی اندیشه، با ریش و پشم نمیشه!" محصول آن بود، بلکه با این جنبش پته ی "جامعه النبی" "اصلاح طلبان" به آب ریخته شد. دانش جویان در عمل دیدند که تحقق دموکراسی در ایران نه در دل بستن به رفرمهای ادعایی جناحی از حاکمیت، که در مبارزه برای سرنگونی کلیت آن معنا خواهد یافت. بعد از سرکوب این جنبش بود که روند تجزیه در تشکل دانشجویان وابسته به دوجناح رژیم، سرعت گرفت و تدریجاً به ایجاد تشکلهای مستقل از حاکمیت انجامید.

برخلاف توهم پراکنی بورژوازی و خرده بورژوازی در اپوزیسیون رژیم، این جنبش نشان داد که علیرغم فداکاری دانش جویان، به دلیل نداشتن پیوندی استوار با جنبشهای کارگری و توده ای، قادر به انجام تغییرات کیفی در ساختار حکومتی نیست و توسط نیروهای رژیم سریعاً سرکوب می شود و چنانچه دانش جویان بخواهند جنبش خود را به سوی پیروزی هدایت کنند، این امر اجباراً با کنار زدن توهّمات نسبت به حاکمین و پیوستن به دموکراسی انقلابی و پیگیری کارگران و زحمت کشان، ممکن می گردد. بعد از این تجربه عملی بود که تدریجاً دفاع از حقوق کارگران و زحمت کشان در اعلامیه ها و شعارهای دانش جویان آورده شد و جنبش دانش جویی یک گام مثبت در راه پرییچ و خم آزادی به پیش برداشت. حتا اعتصابات و تظاهرات کارگران، معلمان و پرستاران نیز که به دفعات متعددی صورت گرفته و آخرین نمونه ی آنها اعتصابات و تظاهرات اواخر خرداد و اوایل تیر ماه امسال بود، نشان داد که به علت جدایی این حرکتها از یکدیگر و فقدان اتحاد سراسری در هر حرکت، این مبارزات قادر به متحقق ساختن خواسته های خیل عظیم کارگر و زحمت کش، نبوده است. زیرا مقابله موثر با دیو استبداد حاکم بر ایران به جز از راه تمرکز حداکثر نیروهای مبارز متحد، متشکل و فراگیر، پیروزی ببار نمی آورد!

در شرایطی که جنبشهای توده ای موجود و از جمله جنبش دانش جویی فاقد رهبری انقلابی پرولتری است، نیروهای بورژوازی در اپوزیسیون در لوس آنجلس، لندن و پاریس تلاش می کنند تا از این جنبش سکوی پرشی برای کسب امتیازات خود بسازند و از بازار آشفته ایجاد شده به نفع خود سود بجویند. در حال که حاکمین جمهوری اسلامی تدارک فراوانی را برای جلوگیری از اوج گیری مبارزات دانش جویان و مردم در ۱۸ تیر امسال دیده، از مدتها قبل نیروهای مسلح خود را در خیابانها مستقر ساخته، فعالین دانش جو و غیر دانش جو را مرتباً توقیف کرده، اعدامها در ملاء عام را مجدداً شروع کرده و قمه کشان خود را برای ایجاد جو خفقان به جان زنان انداخته است.

در چنین شرایطی جنبش دانش جویان باید مبارزات دموکراتیک خود را براساس اصل "حق داشتن، سود جستن، اندازه نگهداشتن" در ۱۸ تیرماه امسال ادامه داده و مانع آن شود که بر اثر سرکوب مجدد، این جنبش تا مدتها از نفس بیفتد. تداوم و رشد هر مبارزه شرطی مهم در پیروزی آن می باشد.

فقدان رهبری آگاه، مصمم و با درایت کمونیستی، عامل مهم دیگری است در عدم به موفقیت رسیدن مبارزات و قیامهای متعدد توده ها و از جمله دانش جویان طی ۲۵ سال حاکمیت جنایت و خون رژیم. هر قدر جنبش چپ ایران از ایجاد حزب واحد کمونیست به مثابه وظیفه ای مبرم سرپیچی کند، به همان نسبت ابتکار عمل در عرصه مبارزاتی به دست نیروهای غیر پرولتری و مرتجع خواهد افتاد و جان فشانی توده های کارگر و زحمت کش بی نتیجه خواهد ماند و در دایره ی منحوس تکرارها پویائی سریع خود را از دست خواهد داد. لذا عناصر پیشرو، از جمله در جنبش دانش جویی، باید به سازماندهی کمونیستی برای هدایت جنبش دانش جویی اهمیت خاصی قایل شوند.

پیش به سوی پیوند جنبش دانش جویان با جنبش کارگران و زحمت کشان!

آزادی بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و کلیه دانش جویان زندانی را فریاد زنیم!

تحقق دموکراسی و آزادی برای اکثریت مردم، در گرو انقلاب پرولتاریائی ایران است!

چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است!

زنده باد آزادی ، زنده باد سوسیالیسم !
حزب رنجبران ایران - ۶ تیر ۱۳۸۳